

Toamna cea bogată

Flavius Laurian Duverna

Toamna cea bogată

Cel mai frumos anotimp
Toamna cea plină de roade,
A venit pentru-a ne-aduce
Voia bună-n inimi calde,
Celor ce-au știut să rabde
Venirea-i scumpă și dulce.

E-anotimpul, care încheie
Cele mai dragi perioade,
De când încep ca s-apară
Vara, cu primele-i roade,
Dar care-n sfârșit decade
Făcând toamna să răsară.

Cel mai frumos anotimp
Când tot omul la hambare,
Își strânge munca prestată
Prin truda cea cu sudoare
Sub arșița grea de soare,
Este Toamna, cea bogată!

Tot la fel, creșterea-n har
În Domnul spre dezvoltare
Cere-anotimpuri, anume,
Ce ne zidesc prin răbdare
Sub dragostea-I arzătoare
Care-n veci, nu va apune.

În hambarele, cele cerești
S-or strânge roadele toate,
Pân-s-or umple-n bucuria
Domnului, de nestemate,
Prin Jertfa sfântă-adunate
Spre-a preamări, veșnicia.

Flavius Laurian Duverna
16 septembrie 2013